

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: X. C. H.**, nar. „X“, státní příslušnost Vietnam, bytem „X“, zastoupeného obecným zmocněncem JUDr. V. N., bytem ve V., ul. K. č. p. 3276, PSČ ..., proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, Oddělení pobytového správního řízení Ústecký kraj**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Berní č. p. 2261/1, PSČ 400 01, v **řízení o žalobě rozhodnutí – výjezdnímu příkazu ze dne 29. 3. 2017**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč. Částka 3.000,-Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou osobně zdejšímu soudu dne 10. 5. 2017 prostřednictvím svého obecného zmocněnce ve znění jejího doplnění ze dne 16. 5. 2017 domáhal zrušení výjezdního příkazu, který mu byl žalovaným vyznačen dne 29. 3. 2017 do jeho cestovního dokladu – pasu č. „X“, jenž byl vydán Vietnamskou socialistickou republikou. Současně žalobce v žalobě požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného sdělení žalovaného v tom směru, zda dané sdělení, na které je třeba pohlížet jako na „rozhodnutí správního orgánu“, není rozhodnutím, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti.

Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou byl napaden výjezdni příkaz žalovaného, který nepředstavuje individuální správní akt, a tedy spadá pod kompetenční výluky zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. nejedná se o rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.

Žalobce by měl vzít v potaz skutečnost, že z judikatury správních soudů konzistentně vyplývá, že výjezdni příkaz nepředstavuje individuální správní akt, nejedná se ani o vízum ani o pobytové oprávnění. Jedná se pouze o administrativní opatření udělované z moci úřední, které opravňuje cizince k přechodnému pobytu na území jen po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů a vycestování z území. Účelem výjezdního příkazu však není prodloužení pobytu ani možnost podávat nové žádosti o pobytové oprávnění. Výjezdni příkaz jako administrativní opatření se udělí vždy při existenci skutečností předvídaných v ust. § 50 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Výjezdni příkaz slouží pouze jako doklad, resp. administrativní opatření, které sice cizince opravňuje k přechodnému pobytu na území, avšak jen po krátkou dobu a za striktně stanoveným účelem, kterým je provedení neodkladných úkonů a vycestování z území. Výjezdni příkaz nelze prodloužit.

K povaze výjezdního příkazu se ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 Azs 16/2005 - 34, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 808/2006 a také na www.nssoud.cz, v němž dovodil, že oprávněné orgány jsou povinny udělit výjezdni příkaz z moci úřední vždy, když nastane zákonem předvídaná skutečnost. Policii, resp. ministerstvu se zde neukládá rozhodnout, zda výjezdni příkaz udělí, či nikoli, jinými slovy neukládá se mu posoudit, zda jsou v tom kterém případě dány podmínky pro jeho udělení, či nikoli, a podle toho rozhodnout, nýbrž ukládá se mu tento příkaz udělit vždy, když nastane zákonem předvídaná skutečnost (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č. j. 5 As 81/2013 - 19).

Faktem tak zůstává, že vyznačením výjezdního příkazu do cestovního pasu žalobce žalovaným se žalobci nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti, a tudíž výjezdni příkaz nejen po formální stránce, nýbrž i po obsahové stránce, nesplňuje požadavky rozhodnutí dle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Proto soudu nezbylo než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s. V důsledku odmítnutí žaloby se soud již nezabýval návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta, ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních

poplatech“), rozhodl soud ve výroku ad III. rovněž o vrácení soudního poplatku, který žalobce uhradil při podání žaloby ve výši 3.000,-Kč, kdy tento soudní poplatek bude žalobci v plné výši vrácen z účtu krajského soudu dle ust. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. května 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová